

UMETNOST IN UMETNIKI

MIRAN ZUPANIČ

**Slavnostni govor na podelitvi Prešernovih nagrad
2010 v Cankarjevem domu**

Nocoj slavimo umetnost, nocoj slavimo njene lavrate. Kdo je umetnik?

Je to tujec, ki nas neprizanesljivo ljubeč opazuje iz svoje samote?

Je to nekdo, ki razbira drobce velike skrivnosti našega obstajanja?

In ki v jeziku svoje umetnosti izrisuje našo resnično podobo?

Podoba naše veličine in naše neznatnosti.

Našega iskanja ljubezni, naših izdaj, naše zavrženosti.

Našega prizadevanja za svobodo in nešteti oblik naše ujetosti.

Našega stremjenja po enosti in naše razklanosti.

Naše hipnosti na stičišču telesnega in duhovnega sveta.

Ko slavimo umetnost, slavimo tudi njeno občinstvo. Poslušalce, bralce, gledalce, vse, brez katerih bi umetnikovo prizadevanje ostalo nedokončano.

Umetnost ima moč, da nas povezuje.

Da pogloblja intenzivnost našega doživljanja.

Da širi meje našega obstajanja.

Da odpira vrata v neznane svetove, iz katerih se vračamo bogatejši.

Umetnost ima moč ustvarjati lepoto.

A preden to slavje doseže vrhunec, je prav, da se vprašamo: ali spoštujemo, kar slavimo?

Ali spoštujemo umetnost, umetnika in občinstvo?

Brez našega spoštovanja bo namreč ta slovesnost komaj kaj več kot prazno obredje.

Samo mi ji lahko damo pravo vsebino.

Prisluhnimo:

„Stvari se seveda dogajajo, nastajajo, vendar tega ne boste videli, če gledate Prešernove nagrade in te oslarije. Po mojem bi bila največja usluga slovenski umetnosti, če bi - zdaj pribaja na dan moja teroristična plat - pod Cankarjev dom, ko so tam zbrani vsi kulturniki, postavili veliko bombo, tako da bi vse razneslo in bi jih bilo, če rečem tako zelo neokusno, še več kot v tisti jami, ki so jo nedavno odkrili, nato pa bi jih lepo, dostojno pokopali. Potem bi mogoče nastalo kaj dobrega.“

To niso divje misli kakšnega pisca s spletnega foruma, to so javne besede člana slovenske akademije znanosti in umetnosti, univerzitetnega profesorja, filozofa svetovnega slovesa Slavoj Žižka.

Besede, na katere ni bilo nikakršnega večjega odziva javnosti.

Ne kulturne, ne akademske, ne politične, ne civilne. Stari Rimljani bi rekli: „Kdor molči, pritrjuje“.

Ali potemtakem med Slovenci za videzom spoštovanja umetnosti obstaja prikrito soglasje o nujnosti iztrebljenja živečih umetnikov?

In če iz praktičnih in etičnih razlogov to ni izvedljivo, ali torej obstaja soglasje o samoumevnosti nadzora, obvladovanja in podrejanja njihove ustvarjalne energije?

Ali naj v tem soglasju iščemo razloge, zakaj v osemnajstih letih samostojne Slovenije ni bila odpravljena niti ena sama bistvena ovira, ki duši umetniško ustvarjalnost?

Naši politični eliti lahko izrečemo priznanje, da za razliko od mnogih drugih tranzicijskih držav ni razgradila in uničila iz enopartijskih časov podedovane kulturne infrastrukture.

Toda ali naj spregledamo, da je skupaj z njo v novi družbeni red prenesla tudi številne vzvode gospodovanja nad ustvarjalnostjo?

Ali naj prezremo, da je v največji sistemski krizi filmsko področje, kjer se je prelom s preteklostjo sicer zgodil, a na porazno neučinkovit način?

Ali naj izražamo zadovoljstvo, ker naša politična elita v času nove države še ni oblikovala takšnega kulturnopolitičnega sistema, ki bi umetniškemu področju zagotavljal polno avtonomijo in jim omogočal razvoj?

Ali naj slovenski umetnik v takšnem okolju verjame,

(nad. na 2. strani)

Vladne težave in priljubljenost

Gotovo položaj sedanje vlade, ki ji načeljuje premier Borut Pahor, nikakor ni rožnat. In ne govorimo tu le o težavah, ki so posledica svetovne (in domače) gospodarske krize. Problemi se porajajo v vladi sami, o čemer zgovorno pričajo ministrske zamenjave, ki zglada jih še ni konec.

Premier ima kar nekaj kritikov ne le v opoziciji, ampak tudi v samih vladnih vrstah. Res te niso glasne, a nezadovoljstvo je očitno. Razne osebnosti menijo, da premier nikakor nima prostih rok, in je le preveč odvisen od svojih koalicijskih partnerjev. Ti pa seveda glasno trdijo, da nimajo nobenega namena, ne želje, da bi Pahorja zamenjali.

Zadnji teden sta pod tarčo opozicije prišla še notranja ministrica Katarina Kresal, zoper katero Janševa SDS napoveduje parlamentarno interpelacijo, in pa minister za zdravje Borut Miklavčič, kateremu tudi grozijo z interpelacijo.

Stanje v vladi je prišlo do izraza v anketi *Vox populi*, ki jo je za časnik Dnevnik in POP TV izvedla agencija

Premier Borut Pahor

Ninamedia. V njej vlado kot uspešno ocenjuje 32,5 % vprašanih, skoraj dvakrat toliko (60,9 %) jih meni nasprotno. Med strankami vodi SDS, sledi SD, obe stranki pa imata v primerjavi z januarjem nižjo podporo.

Po rezultatih javnomnenjske ankete se je v primerjavi s prejšnjim mesecem tako povečal delež tistih, ki delo vlade ocenjujejo negativno in znižal delež tistih, ki jo ocenjujejo pozitivno.

46 odstotkov vprašanih meni, da bi morali zamenjati neuspešne ministre, da bi bila vlada bolj uspešna. 22 odstotkov pa jih misli, da bi morali razpisati nove parlamentarne volitve.

Če bi bile v nedeljo volitve v državni zbor, bi največji delež glasov dobila SDS (20 odstotkov), ki ji je priljubljenost v primerjavi z januarjem sicer padla za 0,4 odstotne točke. Sledila bi SD s 18,4 odstotka podpore glasov, kar je za 1,2 odstotne točke manj kot mesec poprej. Za skoraj odstotek je padla tudi priljubljenost SNS, ki so tokrat zabeležili 7,9 odstotka.

Slovenščina na prvem mestu

Ob mednarodnem dnevu maternih jezikov so v Slovenski ljudski stranki predsednika vlade Boruta Pahorja in slovensko politiko pozvali, naj slovenščino v svojih javnih govorih postavijo na prvo mesto.

Podpredsednica SLS Olga Franca je prepričana, da se tako slovenska politika v vladi in Državnem zboru, kot tudi poslovni in medijski svet vse prepogosto zatekajo k uporabi tujk in tujih besed. S tem pa slovenščina postaja spačenka. „A tega si ne zasluži, saj je slovenščina res lep in bogat jezik, povezan z zgodovino in dobrimi ljudmi. In nespodobno je, da sam predsednik slovenske vlade Borut Pahor, ki je najvišji predstavnik izvršilne veje oblasti, uporablja

angleške izraze v svojih javnih nastopih,“ ocenjuje Franca.

„Slovenščina je skupna točka vseh nas, Slovenk in Slovencev, ki je zagotovo ne damo kar tako,“ poudarjajo v SLS. Prepričani so, da se bo tudi v današnjem času globalizacije obdržala. „A seveda se moramo zavedati, da je jezik živa tvorba in sprejeti določene spremembe, ki se s časom in rabo v jeziku neizogibno dogodijo, a vselej moramo stremeti, da svoj materni jezik ohranimo kot svojo temeljno kulturno in narodno identiteto,“ so sporočili.

Lejla Irgl pa je na spletni strani SDS opozorila na nepotrebno uporabo tujih izrazov pri poimenovanjih tako javnih objektov, kot so trgovine, poslovalnice, frizerski saloni, mesni-

ce, kozmetični saloni, razni centri dobrega počutja in poslovalnic, kot tudi pri osebnih lastnih imenih. „Bodimo ponosni na svoj jezik in njegov izvor,“ pravi Irglova.

Opozarja, da jezik obstaja, dokler živijo njegovi govorniki. „In tudi njegova funkcionalnost je odvisna od njih samih. Jezik je živ, se spreminja. Vendar ne na silo, ne tako, kot se to v zadnjem času dogaja s slovenščino. Ko manjšina govorcev (tu mislim predvsem na novinarje) 'vsiljuje' neko besedo oz. strukturo - brez preverjanja, če je pravilna - toliko časa, da se ta 'prime'. Jezik se spreminja naravno, a z razvojem - tehnološkim in miselnim,“ dodaja Irglova.

Večjezičnost kot bogastvo

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu pozdravlja odločitev Nadzornega odbora operativnega programa čezmejnega sodelovanja Slovenija - Italija o potrditvi 13 strateških projektov za obdobje do leta 2010.

Med njimi je bila odobrena izvedba projekta z naslovom **Jezik - Lingua: Večjezičnost kot bogastvo in vrednota čezmejnega slovensko-italijanskega območja**. Omenjeni projekt, ki so ga skupaj predstavile krovne organizacije manjšin na slovenski in italijanski strani meje, nadaljuje pred leti vzpostavljeno sodelovanje med slovensko manjšino v Italiji in italijansko manjšino v Sloveniji na področju ovrednotenja skupne kulturne in zgodovinske dediščine.

Namen projekta je razvoj in promocija slovenske in italijanskega jezika, utrjevanje poznavanja in razvoj jezika kot sredstva za sporazumevanje in boljše čezmejno sodelovanje slovenske in italijanske manjšine. V okviru projekta bo ustanovljen tudi Center za slovenski jezik v Benečiji. Vodilni partner pri projektu je Ciljnočasno združenje Jezik - Lingua iz Špetra v Beneški Sloveniji, ki sta ga skupaj ustanovile obe slovenski krovni organizaciji v Italiji SSO in SKGZ in Inštitut za slovensko kulturo. Poleg njih v projektu sodelujejo še italijanski partnerji in univerze iz obeh držav.

Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Žekš je prepričan, da bo projekt veliko prispeval k ohranjanju in razvoju obeh manjšinskih jezikov (slovenščine v Italiji in italijanščine v Sloveniji), k samozavesti in lepšim perspektivam obeh manjšin ter k boljšim odnosom med obema državama.

Vrednost projekta, ki bo trajal 40 mesecev, je 3 milijone evrov.

Nedopustni napadi

Pozornost na ta problem je pritegnilo javno pismo, ki ga je Nova Slovenija preteklega 22. februarja poslala ministrici za Notranje zadeve Katarini Kresal. Takole piše:

„S strani prebivalcev Notranjske smo bili danes obveščeni o več tatvinah in napadih na cerkvene objekte in župnišča ter tudi o zadnjem fizičnem napadu na duhovnika v okolici Ljubljane. Nova Slovenija javno poziva ministrico za Notranje zadeve RS Katarino Kresal, da se policija bolj angažira in omenjena kazniva dejanja razišče ter najde storilce. Ker po naših informacijah večina primerov ostane neraziskanih, storilci pa so še vedno na prostosti, so prebivalci tega območja varnostno čedalje bolj ogroženi.

Vandalizem nad sakralnimi objekti je v zadnjem obdobju v velikem porastu. Prav na področju Notranjske se skoraj tedensko dogaja, da neznanici oropajo duhovnika in ostalo cerkveno premoženje. Vsa omenjena kazniva dejanja so sicer prijavljena policiji, žal pa storilcev še vedno niso prijeli, primeri pa ostajajo neraziskani. Zato se sprašujemo, ali se bo vandalizem nad cerkvenimi objekti nadaljeval v nedogled.

Policija bi se morala bolj resno in profesionalno lotiti dela. Nenazadnje so žrtve teh napadov tudi državljani, ki so utrpeli hude telesne poškodbe, vsak tak napad pa pusti tudi trajne psihične posledice. Pozivamo ministrico Katarino Kresal, da se kot ministrica zavzame za to, da bo policija prijela storilce in naredila konec vandalizmu nad sakralnimi objekti in duhovniki. Saj smo pravna država, mar ne?“

BERI...

KARDINAL AMBROŽIČ 80-LETNIK 2

SANMARTINSKI ZBOR V BRAZILIJU 3

Kardinal Alojzij Ambrožič osemdesetletnik

Preteklega 27. januarja je v domu v domu oskrbovancev tiho obhajal okrogli življenjski jubilej upokojeni torontski kardinal, Slovenec Alojzij Ambrožič. V torontski stolnici pa so imeli ta dan mašo po njegovem namenu. Tisti, ki ga poznajo od blizu, predvsem njegovi svojci, vedo, da je skromen in zunanjih praznovanj skorajda „ne prenese“. Odkar se je umaknil iz javnega življenja kanadske

Cerkve in družbe in ko je „na obisk“ prišla tudi bolezen, preživlja večer svojega življenja najraje v krogu najbližjih sorodnikov (ima štiri brate in dve sestre) in nekaterih zvestih prijateljev. Tako je bilo tudi na rojstni dan.

Krstna knjiga župnije Dobrova za leto 1930 ima pod redno številko 2 ob datumu 27. januar 1930 zapisano ime Alojzij, sin Alojzija Ambrožiča in Helene, roj. Pečar. Nekaj ur po rojstvu sta namreč botra Ivan Guzelj in njegova žena Marija v farno cerkev iz „Žirovnikovega grabna“ iz vasi Gabrije prinesla Trnovčevega drugega otroka, malega Lojzeta, da ga je krstil dobrovski kaplan Franc Mozetič. Krstna knjiga ima pod rubriko „Opombe“ danes zapolnjen že ves prostor, saj se je v njegovem življenju nabralo toliko stvari, da za nove podatke ni več prostora.

Alojzij Ambrožič se je rodil v družini malega posestnika v vasi Gabrije, ki leži ob cesti iz Dobrove v Polhov Gradec. Oče je bil ugleden veljak, zelo podjeten in sposoben. Imel je kmetijo, zraven pa mu je še uspelo zgraditi trgovino z gostilno. Zato je bil „na udaru“ med drugo svetovno vojno. Partizanskim napadom na italijanske vojake je maja 1942 sledilo kruto maščevanje. Pred zid so Italijani, potem ko so požgali sosedovo domačijo, postavili tudi Trnovčevo družino. Le očetova okorno izrečena prošnja v italijanščini jih je rešila smrti. Partizani so zato gledali Trnovčeve postrani in so za to družino že izbrali likvidatorja (sedaj naš argentinski rojak). Ta pa je Ambrožičeve vnaprej opozoril, kaj jih čaka, in sam pobegnil od partizanov. Ob takih grožnjah je jasno, da se je Ambrožičeva družina ob koncu vojne odločila za odhod na tuje.

Mladi Lojze je začel svoje šolanje v domači fari, nižjo gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, nato pa v begunskem taborišču v Spittalu ob Dravi. Leta 1948 se je vsa družina preselila. V naših arhivih je sicer zabeleženo, da so se vsi zapisali za nastanitev v Argentini, a prej je prišlo dovoljenje za vselitev v Kanado - in odšli so tja. Tam je Alojzij končal bogoslovje in bil 4. junija 1955 posvečen v duhovnika. Novo mašo je imel v slovenski župniji Marije Pomagaj.

Kot duhovnik torontske nadškofije je začel podiplomski študij na bibličnem inštitutu v Rimu in v Würzburgu, kjer je doktoriral. Nato je poučeval Sveto pismo na teološki fakulteti v Torontu, tam pozneje postal tudi dekan in ravnatelj semenišča. Leta 1976 ga je papež Pavel VI. imenoval za naslovnega valabrijskega in pomožnega škofa v Torontu. Posvečen je bila 27. maja v Torontu. Za svoje škofovsko geslo si je izbral besede „Jezus je Gospod“. Opravljal je tudi številne službe. Pri vsem ga je vodila ljubezen do Cerkve in zvestoba papežu. To je opazil tudi

Janez Pavel II. in ga 22. maja 1986 imenoval za nadškofa pomočnika s pravico nasledstva torontskemu nadškofu kardinalu Carterju. 9. maja 1990 je za njim tudi uradno prevzel nadškofijo. 18. januarja 1998 je Janez Pavel II. objavil njegovo imenovanje za kardinala in mu 21. februarja istega leta v Rimu podelil biret. Čeprav je bil izbran za kardinala kot torontski nadškof, smo bili Slovenci tega imenovanja posebej veseli. Ko je pred petimi leti dopolnil 75 let, je v skladu s cerkvenimi predpisi papežu ponudil odstop. Benedikt XVI. ga je sprejel in 16. decembra 2006 imenoval njegovega naslednika.

Dr. Ambrožič svojega slovenstva ni nikoli skrival. To se je posebej pokazalo ob napadu JLA na Slovenijo, ko je javno pozval kanadske oblasti in svetovno javnost k obrambi Slovenije in je tudi napel vse moči za njeno mednarodno priznanje. Večkrat je obiskal Slovenijo, nazadnje ob svoji zlati maši za veliki šmaren 2005. Takrat (14. avgusta) so mu na Dobrovi pripravili veliko praznovanje.

S hvaležnostjo se ga spominjamo. Zelo rad je imel Slovence v Argentini in nas tudi obiskal avgusta leta 1999. Vedno je bil tudi zvest naročnik Svobodne Slovenije, katero še danes prejema in bere. In kolikokrat nas je velikodušno, a vedno tiho, podprl v naših finančnih stiskah!

V slovenski spomin se je zapisal kot drugi kardinal v naši zgodovini (za dr. Missio) in kot prvi slovenski kardinal, ki je volil kakšnega papeža (z dopolnjenim 80. letom je to pravico izgovoril), je prvi med dvema kardinaloma, ki sta izšla iz vrst povojnih beguncev — žrtev komunizma, predvsem pa je znan kot velik domoljub, ki je izjemno prispeval k priznanju in ugledu Slovenije v svetu. Željam, da bi mu zdravje dobro služilo in da bi bil srečen v krogu najbližjih, se pridružuje tudi Svobodna Slovenija.

Pri Celjski Mohorjevi dve novi knjigi

Pri Celjski Mohorjevi družbi so izdali teološko knjigo o odnosu med judovstvom in krščanstvom švicarskega teologa Hansa Ursa von Balthasarja ter knjigo Bolečina preteklosti, Roberta Cvetka.

V delu Hansa Ursa von Balthasarja *Samotni dvogovor*, s podnaslovom Martin Buber in krščanstvo, Balthasar predstavlja delo Bubra, ki velja za izvirnega in radikalno samosvojega filozofa dialoga, je na predstavitvi dejal Janez Zupet, ki je knjigo lektoriral. V delu, ki so ga pri Celjski Mohorjevi založbi uvrstili v zbirko Religiozna misel, se Balthasar ukvarja z Bubrovo idejo judovstva, ki je po besedah Zupeta očiščena zgodovinskega balasta.

Pri pisanju dela *Bolečina preteklosti* je imel psiholog in specialist zakonske in družinske terapije Robert Cvetek v mislih predvsem psihologe, psihiatre in terapevte, ki se ukvarjajo z žrtvami travm in z njihovimi bližnjimi, knjiga pa bo po njegovih besedah koristna tudi za tiste, ki se „prebijajo skozi agonijo travme“. V eni izmed raziskav, ki je predstavljena tudi v knjigi, so ugotovili, da je od 50 do 60 odstotkov slovenske populacije bilo priča dogodku, ki po kriterijih ustreza travmi oziroma travmatski izkušnji.

Psiholog in teolog Christian Gostečnik, ki je h knjigi poleg Janeza Muska prispeval strokovno recenzijo, je dejal, da smo Slovenci polni mitov, zaradi česar smo po njegovem mnenju kot narod razklani. To pripisuje „silovitim travmam, ki jih je slovenski narod doživel stoletja“.

Umetnik pa se ob povedanem mora vprašati, koliko se sam ceni in spoštuje.

In koliko s svojim molkom, s svojim tihim pristankom tudi sam prispeva k blokadi svojega in številnih drugih ustvarjalnih potencialov.

Ali ni že čas, da neha verjeti, da bodo modri oblastniki sami od sebe uredili stvari?

Ali ni že čas, da se sooči in preseže vzorce podrejanja, ki so mu jih vsilili, da bi obvladali rušilno in stvariteljsko moč njegove umetnosti?

Ali ni že čas, da sprevidi, kako s pristajanjem na lastno podrejenost pristaja tudi na podrejanje skupnosti, ki ji pripada?

Iz družbenega reda, ki si je prizadeval nadzorovati človekovega duha na vseh področjih njegovega delovanja, smo prešli v red, ki oznanja svobodo kot svojo temeljno vrednoto. Hkrati pa ta družbeni red globalnega kapitalizma temelji na posvečenosti užitka, na zahtevi po brezobzirni tekmovalnosti in popolni učinkovitosti, na samoumevnosti socialne nepravčnosti, na neodgovornem izkoriščanju okolja in na nenehni manipulaciji z resnico. Nadzorovanje in podrejanje človekovega duha zdaj poteka subtilno, kompleksno, nevarno prikrito.

Vsak od nas zato vseskozi stoji pred istim vprašanjem: Bom sodeloval pri podrejanju ali pri osvobajanju človekovega duha?

Bom na strani gospodujočih ali tistih, ki nočejo ne gospodovati ne biti podrejeni?

Vsak od nas se odloča sam.

Umetnik, resnični umetnik, nima izbire.

Njegovo mesto je vedno na strani svobode.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Neurje, ki je zadnje čase razsaja po številnih predelih države in povzroča ogromno škodo, ima lahko vzporednost s položajem na politične področju. Prepiri, socialni nemiri, inflacija, grožnje s stankami, mednarodni zapleti ... povsod grmi, treska in lije. Posledice so razumljive.

Znova Malvine. Mladim verjetno omemba Malvin (Falkland, po angleško) ne pomeni veliko, razen kar jim v spominu ostaja od dobe šolskih klopi. Starejši pa še vedno ohranjamo grozo tistega aprila in maja 1982, čas spopada z angleško ekspedicijsko vojsko, ko je stotine mladeničev obležalo za vedno na južnih otokih, in se jih je tisoče vrnilo, a mnogi telesno in duševno pohabljeni. Od tedaj so razne vlade skušale rešiti vprašanje malvinskih otokov: oster nastop, prijaznost z namenom, da odpremo „diplomatski dežnik“, da ne govorimo o suverenosti. Celotno tisoče medvedkov Winnie Pooh je nek minister poslal, ko je snubil angleške otočane. Vprašanje se vedno pojavlja tudi ob predsedniških volitvah. Prah v oči, ki nima nobene veljavnosti spričo angleške diplomacije dovršenih dejanj. In te dni je predsednica znova potovala na zasedanje latinskoameriških držav in prinesla podporo za argentinske zahteve glede otokov. Zgodilo se je namreč, da je Anglija poslala plavajoč stolp, ki na morju v okolju otokov išče petrolej. Saj so ga iskali že pred leti in podvig opustili. A takrat je sodček petroleja stal 18 dolarjev. Ni se splačalo. Danes je cena 78 dolarjev in se dviga. S petrolejem bi „Falkland“ dokončno dosegle finančno avtonomijo in Argentina bi jih (jih je že?) dokončno izgubila. Saj jih celo Unija priznava za „izvencelinsko ozemlje“ združene Evrope.

Ista šolska pesem. Nahajamo se pred začetkom pouka. Se bo začel? Tudi tukaj je vsako leto ista pesem. Učiteljski sindikati (nešteto jih je) zahtevajo povišice, vlade in občine, pod katere spadajo šole, pa nimajo denarja. Tako potekajo brezkončna pogajanja in prerakanja, začetek šol se v mnogih provincah premika v nedogled, in šolstvo, ki je eden bistvenih problemov sedanje Argentine, trpi in pušča za sabo grozno sled vzgojnih razvalin. Letos imamo dodatne zaplete. Zvezna vlada je z državnimi sindikati prišla do sklepa, da plače poviša za okoli 23 odstotkov. To je pa mnogo več, kot si more privoščiti katerakoli izmed provinc. Guvernerji in župani so kar besneli ob tej novici. Nemogoče je, da bi razne krajevne in okrajne blagajne zmogle tako povišico. Zamera gor, za-

mera dol; vlada si je zagotovila naklonjenost sindikatov, šolsko leto pa je v nevarnosti v marsikaterem predelu države.

Moreno znova v boj. Novost tega tedna pa je gotovo spopad med gospodarskim ministrom in državnim sekretarjem za notranjo trgovino. Se spomnite, koliko ministrov je že padlo? Moreno pa trdno stoji in naprej skrbi, da številke inflacije kažejo primerno nizko rast. Sedaj je na vrsti Amado Boudou. Ko je nastopil, je obljubil, da bo poskrbel za „prozornost“ številke inflacije in delovanja uradnega zavoda za statistike (INDEC). V tam name je tudi ustanovil komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki petih državnih univerz, ki naj ugotovijo pravilnost računov. A tej komisiji državni sekretar noče dostaviti potrebnih podatkov, zaradi česar so strokovnjaki že večkrat omenili, da bodo članstvo v komisiji opustili. Ministru je mnogo do tega, da bi nek strokovni svet podprl njegove napore, a Moreno vztraja na svojem. Kako se bo spor končal si lahko predstavljamo.

Na vrsti senat. Te dni je senat državnega parlamenta pripravila na redno zasedanje, ki je že pred vrati. Opoziciji je uspelo, da je ohranila enotnost. Tako bo tudi v višji zbornici vlada v manjšini. Opozicija bo predsedovala najvažnejšim komisijam in tudi v vseh imela večino. Vendar to še ni zagotovilo, da bo delo potekalo normalno. Kot smo že večkrat omenili, imajo province rastoče težave s financami. Dolgotrajni dolg z zvezno vlado hromi njihovo avtonomijo in vsakdanje potrebe plač ter investicij jih držijo za vrat. Dejansko jih drži za vrat bivši predsednik, ki bo skušal zamenjati potrebne fonde za lojalne glasove. Dejansko ga ne skrbi, da ugled vlade nenehno pada, ker vedno najde neko pot, ki ga ponovno postavi v sredino dogajanja. Celotno novica, ki se je razvedela, da je tik pred svetovno krizo kupil dva milijona dolarjev (baje za nakup nekega hotela), ni v njegovi volji pustila hujših posledic. Celotno se govori, da nima namena ponovno kandidirati za predsednika. Bi bil poslušni guverner province Buenos Aires, Daniel Scioli možen kirchneristični kandidat? Na drugi strani pa se Duhalde javlja, da bo tekmoval, čeprav bi se predstavil tudi Reutemann. Spričo razpršitve glasov prevelikega števila kandidatov v peronistični stranki, bi bilo kar mnogo, da kirchnerizem prode v notranji tekmi. Oči se torej obračajo proti levim povezavam, kjer pa tudi ni veliko sloge. Volitve so sicer še daleč, praskanje in prerakanje možnih kandidatov pa je vsakdanja jed.

UMETNOST IN UMETNIKI

(nad. s 1. strani)

da je cenjen in spoštovan?

Ali naj verjame, da ga ceni in spoštuje njegova država?

Ta, ki ga objema ljubeče in dušeče hkrati.

In ker smo država mi vsi, le da eni bolj kot drugi, je prav, da našo politično elito vprašamo:

Kdaj boste zagotovili ustvarjalcem dostojnejši socialni položaj?

Kdaj boste preobrazili javni sektor in mu omogočili večjo dinamičnost, ki ne bo v škodo stabilnosti izvajanja programov?

Kdaj boste nevladnemu sektorju zagotovili večjo enakopravnost?

Kdaj boste razrahljali moč birokratskih struktur?

Kdaj boste vpliv interesnih skupin uravnotežili s skrbjo za splošni družbeni interes?

Kdaj boste zgradili novo stavbo Narodne in univerzitetne knjižnice?

Kdaj boste uredili univerzitetno izobraževanje za umetniške poklice?

Kdaj boste zgradili akademije?

Kdaj boste uvedli davčne olajšave za vlaganje v kulturo?

Kdaj boste zagotovili zadostno financiranje ustvarjalnosti?

Odgovori na ta in podobna vprašanja kažejo in bodo kazali, koliko v resnici spoštujete umetnost, umetnika in njegovo občinstvo.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SPZ IZ SAN MARTINA

S pesmijo od srca do srca Brazilija 2009

Kaj neki je Slovenski pevski zbor počel 20. novembra 2009? Je imel pevsko vajo ali kak nastop? Ti se pač vrstijo skozi vse leto. Leto za letom se ponavljajo kulturne in verske prireditve, na katerih zbor redno sodeluje. Pa kaj bi se držali le utečenega in ustaljenega! Dobrodošlo kaj povsem nove-

In tako je napočil težko pričakovani petek 20. novembra. Ob 16. uri smo se zbrali na letališču Ezeiza. Kar nekaj nas je bilo: sedemindvajset pevk in pevcev, zborovodkinja prof. Lučka Marinček Kastelic, organist prof. Javier Más in pa naši sorodniki ter prijatelji, ki so nas prišli posloviti. Pred slovesom smo se pomudili v kapeli in zmolili za srečno pot ter zapeli *Marija skoz' življenje*. Še skupna slika, objemi in dobre želje vseh. Nestrpnost smo čakali in dočakali, da je letalo ob 19. uri vzletelo. Vožnja je bila mirna in nam je hitro minila. Prekrasen je bil nočni pogled na Sao Paulo in oddahnili smo si, ko je letalo srečno pristalo.

Na letališču so nas čakali častna konzulka RS v Braziliji ga. Sandra Hlebanja, predsednik

slovenske skupnosti Martin Črnugelj in Stanke Marinček Mozetič. Pristrčno so nas sprejeli in nam zaželeli dobrodošlico. Čakal nas je avtobus in prijazen šofer nas je zapeljal do hotela. Šest deklet se je nastanilo pri družini Nataše Mozetič, zborovodkinja pa pri sestri Stanki.

V soboto zjutraj smo se po zajtrku odpravili peš v nakupovalna centra, ki sta bila božično okrašena. Občudovali smo bujne rastline in rože, zamenjali dolarje v reale in nakupili spominčke. Opoldne smo bili povabljeni na dom Fritza Hlebanja. Hišni gospodar, uspešen podjetnik in aktivni član slovenske skupnosti, nas je pristrčno

sprejel, žena Margarida pa je poskrbela za izvrstno kosilo. Domačini so nam stregli tipične brazilske jedi, medtem ko smo kramljali z ostalimi gosti. Med njimi je bilo nekaj članov pevskega zbora, ki ima pevске vaje pri Hlebanjevih. In oglasila se je slovenska pesem, pa še harmonikar je poprijel, tako da smo peli in plesali, kot bi bili doma. Vreme je malo ponagajalo in v nalu smo se odpravili nazaj v hotel, kjer smo se morali kar hitro pripraviti za koncert.

Z avtobusom smo se kakih dvajset minut vozili do cerkve Salao da igreja do Santissimo sacramento. V župnijski dvorani je bilo vse pripravljeno za koncert, ki je bil napovedan za 18. uro. Kar naprej je deževalo in počasi so prihajali ljudje, Slovenci in domačini, ki so bili gotovo radovedni, kdo bo pel. Ob vstopu je vsak prejel lepo oblikovan program (Monika Urbanija) in lahko v slovenščini ali portugalsščini (Helenin prevod) prebral o zgodovini in delovanju zbora. Med publiko je bilo nam malo znanih obrazov. Veselo smo pozdravili rojaka iz San Martina Heleno Žužek in Herija Zihlerla. Torej je bil koncert prava uganka za pevce in številne poslušalce. Na oder je stopil g. Črnugelj, pozdravil vse navzoče in nas predstavil. Besedo je prevzela Helena, ki je v portugalsščini napovedovala sored koncerta.

Prva pesem, *Kupice nalijmo* (narodni motiv), je bila v pozdrav dragim poslušalcem. Prvi del koncerta smo začeli s pozdravom naši nebeški Materi, in sicer s pesmijo *Ave Maria* (Heitor Villa-Lobos). Velikega brazilskega skladatelja smo se spominjali ob 50-letnici smrti. V nadaljevanju smo podali sledeče slovenske pesmi: *Večernica* (Anton Martin Slomšek, prir. Anka Savelli Gaser), *Slovenska zemlja* (Jakob Aljaž), *Pesem o rojstvu* (prir. Luka Kramolc, solo Tone Podržaj), *Kukovica* (Prleška narodna), *Polka* (prir. Marko Bajuk), *Lepo moje ravno polje* (Rado Simoniti, solo Marjeta Žagar), *Ženka mi v goste gre* (Idrijska narodna, prir. Zorko Prelovec), *Planinska* (Anton Foerster).

Po kratkem odmoru je publika prisluhnila brazilske otroške pesmi *Alecrim* (Rožmarin), ki so jo ob spremljavi kitare (Zofi in Marjan) po portugalsko, špansko in slovensko zapeli mladi člani zbora. Pridružili so se jim ljubki otroci (sorodniki), ki so v nas prebudili spomin na otroške dni. Emotivnemu začetku so sledile raznolike pesmi: Ba-

laio (Heitor Villa-Lobos, solo Daniel Delich), *River* (Ennio Morriconi), *Keep your lamps* (Črnska duhovna, prir. Andre Thomas), *Vinendo de Chilecito* (Carlos Guastavino), *Pueblito mi pueblito* (Carlos Guastavino, solo Daniel Delich), *Nostalgias* (Juan C. Cobián), *Zvezde na nebu gore* (V.S. Avsenik, prir. Rudi Vidi), *Triglav* (Jurij Fleišman). Vsako pesem je publika nagradila s toplim aplavzom in na obrazih poslušalcev se je risalo zadovoljstvo ob enkratnem večeru, saj je pesem vsakemu prišla do srca. Zbor se je zahvalil organizatorjem in podelil spominska krožnika g. Črnuglju in konzulki ter podobo sv. družine ostalim sodelavcem. Zborovodkinja pa je od gostiteljev prejela belo orhidejo. Helena je nekoliko ganjena napovedala še zadnjo pesem *Slovenija v svetu*, ki smo ju

ga in izrednega kot je zborovska turneja!

Kako je pač padla ideja za potovanje v Brazilijo? Kulturni referent Slovenskega doma v San Martinu, dr. Viktor Leber, je navezal stike s Heleno Žužek Arenhardt, rojakinjo iz San Martina, ki že nekaj let živi v mestu Sao Paulo. Prvotnemu kramljanju („Pa kaj če bi zbor potoval v Brazilijo? Zakaj pa ne.“) je sledila dokončna odločitev za potovanje, ki ga je podprl Urad vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Treba je bilo začeti s pripravami. Zboru se je pridružilo lepo število mladih pevk in pevcev. Pričeli smo z rednimi vajami in vokalizacijo z Gabrielu Bogo. Posamezne komisije so poskrbele za novo uniformo, nakup novih map, spominčkov, pripravo programov in plakatov, nakup vozovnic. Organizacijo potovanja so vodili predsednik zbora inž. Tone Podržaj, predsednik slovenske skupnosti v Sao Paulu inž. Martin Črnugelj in prof. Stanke Marinček Mozetič. Sem ter tja so romali meili o vseh podrobnostih turneje, dokler ni bil izdelan dokončni program.

BRALI SMO

„Nehajte mi težiti s Slovenci po svetu“

Na 5. seji Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za odnose Slovencev v zamejstvu in po svetu 11. junija 2009 je bila ob drugi točki dnevnega reda - „Problematika zastopanosti Slovencev v sosednjih državah in po svetu, v učnih načrtih osnovnih in srednjih šol“ - podana izjava predstavnika Ministrstva za šolstvo, zoper katero Združenje SIM meni, da je neprimerna in zoper njo zato tudi protestiramo.

Predstavnika Ministrstva za šolstvo g. Gruđen je v razpravi ob tej točki namreč izjavil, da mu je sin, ki obiskuje osnovno šolo, rekel: „Oči, nehajte nam težiti s temi Slovenci po svetu“. Ta stavek je bil izrečen v smislu, da Slovenija tako in tako daje preveliko težo problematiki Slovencev po svetu v učnih programih osnovnih in srednjih šol v Sloveniji. In zato nima nobenega smisla, da se posamezni organi (tudi Komisija DZ za Slovence po svetu) ukvarja s to tematiko. Če pa se že, je vse v najlepšem redu in ni potrebno ničesar popraviti oziroma dopolniti.

Čeprav je bila izjava podana zgolj kot njegovo osebno mnenje, menimo, da je nedopustna iz naslednjih razlogov:

1. Predstavnika ministrstva g. Gruđen v svojem nastopu ni z nikakršnimi argumenti utemeljil po našem mnenju neprimerne in krivične izjave, da so otroci po slovenskih šolah preobremenjeni s tematiko Slovencev po svetu. Še

več, posplošitev verjetno slabe izkušnje njegovega sina v eni od ljubljanskih osnovnih šol na celoten učni sistem v Sloveniji je krivičen, predvsem pa nestrokovno.

2. Njegovo izjavo bi razumeli v kontekstu dejstev v smislu: V tem in tem učbeniku je toliko in toliko prispevkov na temo Slovencev po svetu, kar pomeni tolikšen odstotek celotne problematike, ki je kot tak prevelik z ozirom na to ali to tematiko ... Takšne izjave oziroma ocene niso bile podane, prav tako niso bili podani nobeni primerljivi podatki o tem, kako je s tematiko Slovencev po svetu v slovenskih učbenikih v zadnjih 20-ih, 30-ih letih.

3. Omenjena izjava verjetno kaže na določeno utrujenost predstavnika ministrstva, ki je povezana z navečičanstvo ukvarjanja s to tematiko. Tako, na primer, je ob isti točki dobesedno apeliral na vodstva slovenskih osnovnih šol, naj ne obiskujejo slovenskih zamejskih osnovnih šol, češ da so te številčno majhne in jim obisk številčno močnih slovenskih šol pomeni dodatno breme in težave.

4. Komisija Državnega zbora Republike Slovenije za odnose Slovencev v zamejstvu in po svetu je na tej seji sicer sprejela sklep, da poziva „Ministrstvo za šolstvo in šport, da pri spreminjanju in posodabljanju učnih načrtov dosledno upošteva ustrezno zastopanost tematike Slovencev zunaj meja Republike Slovenije in da naj se te učne teme praviloma uvrstijo kot obvezna vsebina. Tako sicer

lahko ugotovimo, da je komisija ravnala korektno. Mnenja pa smo, da je to premalo glede na njeno poslanstvo.

5. Če lahko pozdravimo skoraj soglasne čestitke vseh članov Komisije ob izvolitvi slovenskih županov na Evropskih volitvah v Italiji, izrečene na isti seji, bi pričakovali, da bi reagirali tudi na to, milo rečeno, netaktno izjavo predstavnika Ministrstva za šolstvo.

6. Poleg tega se nam zdi smiselno, da bi Komisija DZ od ustreznih inštitucij v Sloveniji zahtevala, da se pripravi celovita informacija o problematiki zastopanosti Slovencev po svetu v učbenikih osnovnih in srednjih šol. Le na ta način bi lahko ocenili stališča nekaterih poslancev, da so v preteklosti bili v učbenikih preveč izpostavljeni oziroma favorizirani ekonomski zdomci oziroma izseljenci pred drugo svetovno vojno.

Čeprav je od omenjene izjave preteklo že več kot pol leta in sta bila tako avtor kot tudi Komisija DZ za Slovence po svetu seznanjena z po našem mnenju neprimerno izjavo, ta ni bila deležna nikakršnega odmeva oziroma pojasnila.

Na Slovenski izseljenski matici menimo, da je premalo, da se zgolj deklarativno zavzemamo za večjo skrb, za Slovence po svetu in njihovo zastopanost v našem prostoru.

Ta skrb mora biti stalna in vseobsegajoča. In prav Komisija DZ za Slovence v zamejstvu in po svetu je nedvomno tisti organ, ki bi moral biti in mora biti najbolj čuten in občutljiv za vse tovrstne, tudi zgolj verbalne izpade. In na njih na primeren način tudi odgovoriti.

Janez Rogelj - Moja Slovenija, leto 2010, št. 2

OTROŠKA KOLONIJA

„Prijatelji“ v naravi 2010

Kakor že običajno, se je tudi letos vršila slovenska kolonija za otroke vseh slovenskih domov od 3. do 16. leta. Pričela se je 5. januarja v prostorih Naše domačije (km 39,5; Virrey del Pino) ob torkih, sredah in četrtek od 10.45 do 19.15.

Vsako jutro smo se zbrali v Našem domu. Pred podobo Marije Pomagaj smo opravili jutranjo molitev, prejeli splošna navodila ter znani hurra „Aleron bom bom ...“

Dva avtobusa sta nas dnevno vozila. Razdeljeni po skupinah smo dan za dnem peli in plesali, plavalili in igrali, izdelovali ročna dela in gojili šport.

Skupine so bile sestavljene na sledeči način:

Mucki (3 in 4 leta) pod vodstvom g. Paule Petek Zupanc s pomočjo Sonje Miklič ter Nataše Urbančič.

Pume (5 in 6 let) je navdušeno vodila g. Marija Zupanc Urbančič s pomočnico Lucijano Jakoš.

Za Panterje (7-8) ter Leopardde (9-11) je skrbel prof. in voditelj kolonije Jure Urbančič s pomočniki Zofi Marolt ter Niko Puntar.

Najstarejše Tigre (12-13) in Leve (14-16) sta vodila Erik Oblak ter Tonči Oblak.

Vsak teden smo imeli posebno dejavnost. Prvi teden (od 5. do 7. januarja) smo imeli kot zanimivost žive jaslice in prihod Sv. Treh kraljev ter predstava skupin z zastavo, sliko, pesmijo in hura.

Drugi teden (od 12. do 14.) smo imeli kot glavno točko „Veliko Kermesse“. Vršila se je na parkirišču Naše domačije. Ob glasbi slovenskih melodij, so otroci, okrašeni s simpatičnimi klobuki, igrali prostovoljno na raznih štantih, si zaslužili točke, ki so jih lahko v menjalnici zamenjali za slaščice.

3. teden (19. do 21.) smo imeli Taborjenje. Novi člani so se pridružili naši koloniji prav na ta račun. Prespalo je kar 65 otrok, ki so se zabavali ob postavljanju šotorov, kuhanju, igranju nočnih iger s svetilkami, iskanju zaklada, tabornem ognju in petju. Res so bili zelo navdušeni, ubogljivi in ob vrtnitvi utrujeni ter zaspani.

Zadnji teden (26. do 28. januarja) je bilo vse pripravljeno v smislu zaključne prireditve in igranje „Med dvema plemenoma“. Tekmovanje v dveh skupinah (plavi in rdeči) pod kontrolno poglavarjev plemen (Niko Puntar ter Tonči Oblak) je bilo napeto. Igre v vodi, „Kraja zastave“, „Carinarji“ in še druge so povzročile navdušenje in pridobitev točk.

28. januarja ob 19. uri smo povabili starše, stare starše, prijatelje, da bi jim najprej na „Veselic v vodi“ pokazali vse kar smo se vadili in učili. Nato so se, s sceno hiše, plemena predstavila s pozdravom in z zgodbo o nasprotovanju in kako so člani dveh plemen postali pravi prijatelji potem ko sta se fant rdečega plemena in dekleta plavega zaljubila.

Prišel je na vrsto ogled posnetkov naše kolonije na velikem platnu, skupna večerja, obdaritev s spominčki, zaključna pesem ter žarometi na odbojškarskem igrišču, ki so razveselili navzoče čeprav so oznanjali

zaključek kolonije.

Naj gre zahvala vsem, ki so omogočili to dejavnost in sicer: odboru Naše domačije, staršem za zaupanje in spodbudo, otrokom za ubogljivost in veselje, voditeljem in p o m o č n i k o m, Našemu domu za dovoljenje ob odhodu in vrtnitvi.

Bogu hvala in Materi Mariji za varstvo in vodstvo ter zdravje vseh članov posebno tudi za vreme saj „Same sončne dni smo imeli“.

Za konec naj omenim zaključne besede predsednika odbora Naše domačije Tonija Oblaka, ko je dejal: „Naj bi Naša domačija ne bila samo kraj za slovensko kolonijo temveč slovensko letovišče, kjer bi se srečavale slovenske družine vseh domov. Vsi prav lepo vabljeni“.

Zaključna pesem

„Prijatelji v naravi“ 2010
(Here comes the sun- the Beatles)

Prijatelji, prijatelji v naravi.

Prijatelji smo tu na tej domačiji
v naravi se dan za dnem zabavali.

Prijatelji ...

Pridni in skrbni otroci smo bili
z veseljem smo slovensko govorili.

Prijatelji ...

Sončne dni smo imeli (x2)

Šport in pleme na koloniji smo imeli
In taborjenje kol'ko veseli smo bili

Prijatelji ...

Najlepša hvala za vse kar ste nas naučili
Bogu hvala in tud Materi Mariji

Za prijatelje v naravi (x2) v naravi...

G. JOŽE
RAZMIŠLJADružina - vir
veselja

O družini ne bomo nikdar govorili dovolj. Posebno v današnjih časih, ko je njeno življenje v veliki krizi.

Je pa družina ena največjih dobrin, ki smo jih prejeli od Boga. Ne zavedamo se, da je družinsko življenje odmev samega božjega življenja v Sveti Trojici. Tam kraljuje ljubezen, katero veliko pomanjkanje najdemo v družinah.

Človek je s svojo slabostjo, pa tudi s svojo domišljavostjo vzel družini veselje do življenja in do svetosti, ki naj ju ona vdihava.

Življenje v dvoje, in to kakorkoli, ni niti podobno temu, kar naj bi bila družina. Iskanje zadovoljstva in osebnega užitka nikakor nimata niti od daleč tega, kar naj bi bila resnična in prava ljubezen. Kjer te ni, je vsak razlog in nesporazum dovolj, da se skupno življenje prekine. Če je slučajno že prišlo do poroke, so ljudje pozabili na tisto obljubo zvestobe do konca v veselih in neprijetnih okoliščinah.

Družina naj bi dajala zgled veselja do življenja. Za življenje in za svetost jo je Bog ustvaril. In to v vseh njenih članih. Vsi naj bi to skupno življenje uporabljali za osebno posvečenje in za posredovanje veselja do življenja. To je mogoče dosežati predvsem v družini. Ona naj bo zibelka življenja in v njej naj najdemo pravo veselje do življenja. Samo tako bomo družini vrnil svetost in vsi bomo uživali veselje do življenja, ki nam ga more posredovati samo po božji volji ustanovljena družina.

UPOKOJENCI

Iz pregnanstva v novo deželo

Skupina upokojencev iz Našega doma v San Justu je leta 2009 izdala zbornik pod gornjim naslovom. Obsega 94 strani na katerih je 17 člankov, ki se v veliki meri nanašajo na njen podnaslov „V srcu ohranjeni spomini na medvojni čas“. Prispevki nimajo posebne logike in so lahko sami po sebi poglavja, saj se nanašajo na osebne izkušnje.

Prvi članek je deljen na dva dela. Najprej nas pok. **Ivan Oven** seznanja, kako je prišlo do ustanovitve Našega doma - od prvih misli, do uresničitve s pripravljanim odborom. V drugem delu **Stane Mustar** nadaljuje zgodovino Doma, s poudarkom na gradbeniško delo (razširitev in članski prispevki ter pomoč).

Naslednje poglavje opisuje nastanek, razvoj in spremembe slovenske radijske oddaje Slovenski koticček. Njegov avtor, pok. **Marjan Bogataj**, deli kroniko od prvih časov do smrti ustanovitelja Alberta Čuka ter od 1998 do leta 2000, ko je „Koticček ...“ poleg radijske oddaje, prišel tudi do televizijskega zaslona.

Stane Snaj je zabeležil domobranske spomine Ludvika Hrena (prvega predsednika Našega doma, sedaj že pokojnega). V prispevku se iz prvega vira lahko bere kaj vse je moral prestati med revolucijo, kako je bil ranjen na Turjaku in je vseeno pobegnul, kako je bil vrnjen s Koroške ter

si tudi rešil življenje v Teharjah.

V četrtem članku je **Martin Radoš** opisal svoje življenje. Na kratko so navedene izkušnje, ki jih je preživel v vojaških letih ter, že v Argentini, njegovo največje delavno zadovoljstvo na antarktični bazi Marambio.

Naslednja dva prispevka sta izpod peresa **Cilke Vombergar Lipar**. V prvem se spominja očeta Jerneja, ki se je preživljal s slikarstvom. Velik narodnjak, kot ga sama označi, je bil že pred drugo svetovno vojno aretiran in obsojen na leto in pol zapora. S tem pečatom je bilo težko med vojno. Nekega dne, po neuspelem partizanskem napadu v vasi, so med potjo ugrabili očeta (ki se je vrnil domov, ničesar ni vedel o napadu) in ga obsodili na grozno smrt. Navedeno je tudi, kako je družina zvedela o mučenju in našla truplo. Drugi Cilkin prispevek je namenjen vdovam. V njem navaja tolažilne besede in poudari, da po smrti moža ostanejo lepi spomini skupnega življenja, ter ostala družina, za katero je potrebno naprej živeti.

V sedmem poglavju pok. **Marjan Mikelj** obuja spomine tistih časov, ko je pod nemško okupacijo kot petnajstletni deček, skupaj z družino, trpel nasilno izselitev. Kako se je peljal preko Madžarske in končno prišel do Rdečega križa na Dunaju. V članku ni mogel dovolj opisati trpljenja in muk, saj se, po njihovih besedah, to enostavno ne da.

V naslednjem prispevku se **Stane Mustar** spominja življenja v rojstni vasi, ki se je prekinilo z vojno, ter udeležbo pri vaških stražah in domobranci. V pričevanju pripoveduje svojo usodo in opozar-

ja, da če bi vodstvo bilo bolj enotno, bi veliko fantov in mož rešilo življenje.

Deveto poročilo, ki ga podpiše **Kompolski**, se začne v Emigrantskem hotelu, ko dobi službo na Ezeizi. Pravi, da je tedaj v tem mestu živelo že mnogo slovenskih staronaseljencev in pripoveduje anekdoto ob Tonetovi poroki z Jelco.

Naslednja dva članka je napisal **Pavle Malovrh**. Prvi je bolj obširen in pripoveduje, kako so varovali in branili domačije v Šentjoštu ob stalnih groznjah partizanov. S časovno nitjo navaja partizanske požige in ustrelitve znancev ter napade na domače postojanke. V domovini so ostali starši, sestra in brat, ki so hudo trpeli, ko je bilo vojne konec. V drugem članku, pa opisuje življenjsko kroniko, ki gre mimo taboriščnih dni do Emigrantskega hotela in kako je ustvaril družino. Prav tako opisuje zidarska dela in denarne nabirke za ustanovitev in razširitev Našega doma ter družinsko sodelovanje v njem.

Dvanajsti prispevek je govor pok. **Alberta Malovrha** ob blagoslovitvi spominke kapele, posvečene žrtvam komunizma v Šentjoštu (1995). V njem poudari, da so se vaše straže (kasneje domobranci) borile zase in za svoje, nikoli za oblast. Le branili so se pred partizanskimi napadi. Soborcem-mučenikom je tako izrekal priznanje.

Na vrsto prideta dva članka **Venceslava Ferjančiča**, ki sta zelo povezana. V prvem odgovarja na članek „Padalce iz Afrike je pogoltnil Stalinistični mrak“, objavljen v Nedeljskem dnevniku. Tu razloži, kje je pristala prva grupa padalcev (on je pripadal tej skupini) in kje je morala druga. Potem pa, kako so sovražniki poskrbeli za „počitek“ članov obeh skupin - samo on je še živ.

V drugem prispevku pa razloži, kako se je vabil v angleški skupini I.S.L.D.

(Intelligent Servis Lesion Department) in se pripravljala na pot, ki ga je peljala najprej na odskok v Slovenijo, potem pa kontakte in življenje v deželi ter čakanje navodil iz Kaira.

Predzadnji prispevek (Brali smo ...) je spisal **France Jenko Podhomski** iz Škofije Loke. Njegova pripoved se prične, ko je Slovenijo in Hrvaško „preplavila srbska soldateska“. Poudarja koliko so skozi zgodovino trpeli slovenski državljani. Leta 1991 je prišla svoboda v Slovenijo. Z njo so se pojavili izbrisani, ki razmišljajo, kako jim bo slovenska država plačala ...

Zadnje poglavje je poezija Domovina; spisala jo je **Stana Kosmač**. Govori o očetu, ki je pretrpel vojno in ostal v domovini - ko se je vrnil, ga mama ni spoznala. Njegova sestra pa je odšla v Argentino in se po 50 let vrnila domov. Vse se je spremenilo, a spomini in vezi so ostale, kljub ogromni razdalji.

Ta zbornik je knjiga pričevanj in v tem je njegovo bogastvo. Kaže, kaj se je v medvojnih in povojnih letih dogajalo z avtorji in njihovimi znanci. Razkrije del zgodovine, ki je za mnoge v Slovenji prikrit, za nas v Argentini pa znan, ker so naši predniki, pod božjim varstvom, prehodili begunsko pot in pričajo o grozotah in trpljenju, ki so ga doživeli. Zbornik je tudi vreden v tem, da je pisana beseda in trden spomin za mlajše, za tisti trenutek, ko se bodo naši „begunci“ srečali s svojci v nebeškem kraljestvu.

Škoda, da nekateri prispevki niso bili vestno lektorirani, kar lahko marsikoga moti. Zbornik je bil tiskan v Baragovi tiskarni; oblikovala je Rozka Snaj, relief na naslovni strani, je delo Toneta Oblaka (Begunstvo - detajl). V sredini knjige je priloga z dvanajstimi slikami v barvah, ki niso navedene v kazalu. Na slikah so rojstne vasi avtorjev.

mp

NOVICE IZ SLOVENIJE

O INTERPELACIJI

Državni zbor bo na redni seji, ki se začne 1. marca, odločal o ustavni obtožbi predsednika republike Danila Türka, ki so jo zaradi odlikovanja Tomažu Ertlu vložili poslanci SDS in SLS, je sklenil kolegij predsednika DZ Pavla Gantarja.

DELO DUHOVNIKOV V RIMU

Pri Celjski Mohorjevi družbi so izdali in predstavili roman ter monografijo. Knjižno bero so obogatili z romanom južnoafriške Nobelove nagrajence za književnost Nadine Gordimer Pobran. Knjiga Delo slovenskih duhovnikov v Rimu v 20. stoletju pa je delo teologa Marka Benedika, ki mu je pomagal teolog in zgodovinar Bogdan Kolar.

DONAVSKA DEKLARACIJA

Ministri, pristojni za upravljanje z vodami držav ob reki Donavi, so skupaj z Evropsko komisijo sprejeli Donavsko deklaracijo, ki vsebuje ukrepe za izboljšanje stanja Donave. Načrt upravljanja s porečjem Donave vsebuje konkretne ukrepe za izboljšanje stanja Donave in njenih pritokov, ki jih je treba uresničiti do leta 2015. Ukrepi vključujejo zmanjšanje onesnaževanja iz naselij in kmetijstva, preprečevanje negativnih učinkov človekovih posegov v reko uvedbo pralnih sredstev, ki ne vsebujejo fosfatov, ter ponovno renaturacijo mokrišč, pravijo na ministrstvu.

PROTI TERMINALU TUDI S TOŽBO

Vlada je naročila pripravo dokumentov za predhodni postopek pri Evropski komisiji, v katerem jo bo prosila, da v primeru načrtovane gradnje plinskih terminalov na območju Tržaškega zaliva sproži tožbeni postopek proti Italiji. Evropska komisija je v odzivu za STA zapisala, da spodbuja Slovenijo in Italijo, naj kakršna koli odprta vprašanja glede plinskih terminalov v Tržaškem zalivu rešita dvostransko.

POZITIVNO POSLOVANJE RTVSLO

RTV Slovenija je lani poslovala pozitivno, je na seji komisije DZ za nadzor javnih financ povedal direktor zavoda Anton Guzej, ki pa je priznal, da se ob tem zmanjšuje gledanost informativnih programov. Komisija je razpravljala tudi o izvrševanju evropskega proračuna, ki se po besedah člana Evropskega računskega sodišča Vojka Antončiča izboljšuje.

PO SVETU

NOČNO NEURJE

Število žrtev hudega sobotnega neurja na portugalskem atlantskem otoku Madeira se je povzpelo že na 42, med njimi so našli tudi prvo tujo žrtev, 56-letno Britanko. Oblasti se bojijo, da bodo pod kupi blata, ki so ga nanесли hudourniki, odkrili še kako žrtev. Otok je še vedno brez telefonske zveze in elektrike, je pa spet vzpostavljen promet na glavnem letališču. Celinska Portugalska, ki tudi hiti na pomoč, je razglasila tridnevno žalovanje.

DIPLOMATSKI SPOR

Zunanji ministri Evropske unije, na ponedeljkovim zasedanju v Bruslju največ pozornosti namenajo problemu z Libijo. Ta je pred tednom dni zaradi diplomatskega spora s Švico prekinila izdajanje vizumov za državljane schengenskih članic. Kot pa je ob prihodu na zasedanje napovedal vodja španske diplomacije Miguel Angel Moratinos, bo unija v posebni izjavi tudi izrazila zaskrbljenost zaradi uporabe ponarejenih potnih listov v nedavnem napadu na visokega predstavnika palestinskega gibanja Hamas. Napadalci so pri napadu v Dubaju uporabili potne liste Velike Britanije, Francije, Irske in Nemčije.

NIZOZEMSKA

Zaradi podaljšanja misije nizozemske vojske v Afganistanu je padla nizozemska koalicijska vlada. Premier Balkenende je po maratonskih pogovorih koalicijskih partnerjev sporočil, da bo v soboto kraljici sporočil odstop ministrov in državnih sekretarjev laburistične stranke. Njen umik pomeni, da vlada ostaja brez potrebne večine. Nizozemska je v Afganistanu od leta 2006, tam ima razporejenih skoraj 2000 vojakov. Doselej je umrlo 21 nizozemskih vojakov na afganistanski misiji.

UKRAJINA

Ukrajinska premierka Julija Timošenko je vrhovnemu upravnemu sodišču nepričakovano sporočila, da umika tožbo z zahtevo za razveljavitev drugega kroga predsedniških volitev 7. februarja, na katerem je zmagal Viktor Janukovič. Po njenih besedah nadaljevanje postopka ne bi bilo smiselno. Vodja ukrajinske opozicije Janukovič je v drugem krogu predsedniških volitev tesno, z le 3,5 odstotne točke premagal premierko Timošenkovo. Mednarodni opazovalci so sicer volitve označili kot pošteno in demokratične, zahodne države in Rusija pa so Janukoviču čestitali za zmago.

PISALI SMO PRED 50 LETI

POLETNA PREDSTAVA KLINARJEVEGA PLAVŽA

Pod jasnimi zvezdnatim nebom, ki se je razpelo v soboto 13. t.m. nad San Justom, smo se zbrali v mraku v Našem domu k predstavitvi Klinarjevega Plavža na prostem. (...)

Oder je bil postavljen med drevje, ki mu je dajalo pristno naravno podobo, da sta obe hiši, vsaka na svoji strani, stali kot na vasi. Če dodamo še ozadje, gorenjsko vas s planinami, je bila v celoti res lepa in prikupna scenarija. Z umetniško zamisljivo jo je uresničil g. T. Oblak, v katerem vidim za bodoče predstave sposobnega in samostojnega scenografa. (...)

Režiser, g. Oven, je združil za to igro igralce Ciudadelskega in Farnega odra v San Justu. Tako je igri zahtevne moči zelo ustrezajoče izbral. Morebiti so bile v tej igri vloge najbolj primerno zasedene. Drugo, kar naj poudarim: razen nekaterih že dolgoletnih igralcev (Novak, Grumnova, Miklavc, Glavano-va, Skebe), so nastopili tokrat v lepem številu mladi ljudi, ki so se dobro uveljavili in pokazali lepe talente. (...)

Med novimi igralci se je gotovo postavil g. Gaser - Tomaž, ki ne le, da je v lepi slovenščini verze govoril, tudi zaigral je študenta neprisiljeno. Se motim, če gledam v njem veliko igralskega talenta? Za njim ni zaostajal g. Oblak - Miha, igralec ponosnega kmečkenga fanta, siguren v nastopu, g. Juvančič - Celini s svojo zavistostjo, gđc. Hafnerjeva - Angelina v finski laškega dekleta, kakor tudi plavžarji gg. Fajfar, Erjavac in Gril. Šepetalka je bila gđc. Breznikova. (...)

-jkc

SLOVENCI V ARGENTINI OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Lojzeta Urbanča in njegove žene ge. Anice roj. Pirc se je dne 29. januarja v mestu Trancas v prov. Tucuman rodil sinček. Pri krstu je dobil ime France. Krstil da je Rev. Janez Urbanč ter mu bil s sestro Nežo obenem tudi za botra. Srečni družini naše iskrene čestitke.

LANUS

Slovenska skupnost v Lanusu se je v preteklem tednu povečala za tri člane. V družini Toneta Mehleta in njegove žene Marije roj. Habič se je rodil sin, kakor tudi v družini Jerneja Kalana in njegove žene Rezi roj. Jenko. Hčerka pa je razveselila družino Jožeta Hočeverja in njegove žene Majde roj. Markež. Vsem srečnim staršem naše iskrene čestitke.

Svobodna Slovenija, 25. februarja 1960 - št. 8

ZAPRISEGA JOSIPOVIČA

V Zagrebu je dne 18. februarja slovesno zaprisegel tretji hrvaški predsednik Ivo Josipovič. Nasledil je Stipeta Mesića, ki je bil na položaju dva 5-letna mandata. Josipovič je v nagovoru državljanom poudaril, da se bo zavzemal za pravično državo, spoštovanje pravnega reda in za dobre odnose s sosednjimi državami.

ASHTONOVA V BIH

Visoka zunanja predstavnica Evropske unije Catherine Ashton se je mudila v Bosni in Hercegovini. Po pogovorih s predsedujočim svetu ministrov Bosne in Hercegovine Nikolo Špirižem je poudarila, da je ta Zahodno balkanska država, država z različnimi skupnostmi, katerih prihodnost je v Evropski uniji. Dodala je, da je Evropska unija pripravljena pomagati Bosni in Hercegovini doseči ta cilj.

SREČANJE OBAMA-DALAJLAMA

Ameriški predsednik Barack Obama je pretekli četrtek v Beli hiši sprejel tibetanskega duhovnega voditelja dalajlamo, kar je Kitajska odločno obsodila in menila, da je srečanje resno ogrozilo dvostranske odnose med državama. Voditelja sta govorila o človeških vrednotah, verski harmoniji in Tibetu, ameriški predsednik pa je Tibet in kitajsko vlado spodbujal, da z dialogom rešita medsebojne razlike. Po srečanju je dalajlama sam stopil pred mikrofon, medtem ko je Bela hiša izdala pisno izjavo za javnost.

RESUMEN DE ESTA EDICION

EL RESPETO AL ARTE

Las palabras centrales en la entrega de los premios a la cultura Prešeren 2010 estuvieron a cargo de Miran Zupanič. Éste se preguntó quién es artista. ¿Es acaso un extraño que nos mira desde su soledad? ¿Es alguien que recolecta fragmentos de la existencia y que en su lenguaje describe nuestra realidad en todos los aspectos de la vida? El arte tiene la fuerza de unirnos, de crear belleza, de profundizar la intensidad de los acontecimientos. Pero, ¿acaso respetamos al arte, al artista, al público? Sin ese respeto, la premiación Prešeren es un evento vacío. El filósofo Slavoj Žižek señala que las cosas suceden, surgen, pero esto no se puede ver si se mira la premiación Prešeren y esas cosas. Según su opinión, el mayor favor al arte esloveno sería hacer explotar una bomba en dicho evento. Después de eso, puede ser que surja algo bueno. Sobre estas palabras no hubo comentario alguno. "El que calla, otorga", dice el dicho. A la clase política se le puede agradecer que, con la transición al nuevo estado no variara nada de la infraestructura cultural de los tiempos del partido único para que el arte se pudiera desarrollar como en otros países. Los actos políticos que lleven a mejorar el sistema cultural, responderán a la pregunta por el respeto que todos, como parte del estado, tenemos hacia el arte, los artistas y el público. (Pág. 1)

80 AÑOS DEL CARDENAL AMBROŽIČ

El pasado 27 de enero cumplió 80 años el cardenal Alojzij Ambrožič. Nació en el pueblo de Gabrje. Finalizada la segunda guerra mundial la familia decidió dejar Eslovenia frente a las amenazas constantes por la vida de sus integrantes. En 1948 la familia se mudó al Canadá. Alojzij terminó allí sus estudios teológicos y el 4/6/1955 fue ordenado sacerdote. En 1976 fue nombrado obispo auxiliar en Toronto. Diez años más tarde, Juan Pablo II lo nombró como obispo auxiliar con derecho a suceder al cardenal arzobispo Carter. En mayo de 1990 tomó oficialmente el arzobispado. Ocho años más tarde el Papa anunció la designación como cardenal para Alojzij Ambrožič. Al cumplir 75 años, de conformidad con las normas de la iglesia presentó su renuncia y el papa Benedicto XVI nombró a su sucesor. El día de su cumpleaños lo pasó junto a sus hermanos y amigos más fieles, con la humildad que lo caracteriza en el hogar de ancianos. Entre los eslovenos el cardenal Ambrožič está como segundo cardinal de la historia eslovena y como el primero que participó de la elección de un Pontífice. (Pág. 2)

CARTA ABIERTA

En una pasada reunión de la Comisión para los eslovenos por el mundo del parlamento esloveno se trató la problemática de la figuración de los eslovenos de países vecinos y por el mundo, en el programa educativo de las escuelas primarias y secundarias. Respecto de este tema, el representante del Ministerio de educación, el Sr. Gruden, expresó que su hijo asiste a la escuela primaria y él le dijo que basta ya de estos eslovenos por el mundo. El sentido de la afirmación era que Eslovenia ya le da un espacio muy grande a la problemática. El Sr. Rogelj considera que los dichos del representante ministerial son inadmisibles, ya que no justificó con ningún argumento sus palabras y la generalización del caso de su hijo a todas las escuelas del país es, por lo menos, no profesional. El Sr. Gruden tampoco brindó datos comparativos de las últimas décadas. La Comisión parlamentaria en su conclusión llamó al Ministerio a actualizar la temática de los eslovenos fuera de los límites territoriales y que se incluya como tema obligatorio. En este sentido el Sr. Rogelj afirma que actuó correctamente pero considera que es poco. La Comisión podría haber solicitado que se realice una investigación sobre la presencia del tema en los libros de estudio de los alumnos de los niveles primario y secundario. Además, a pesar de haber pasado tanto tiempo desde la reunión, no hubo aclaración alguna sobre los dichos vertidos por el representante del ministerio. (Pág. 2)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Miran Zupanič, Vera Breznikar Podržaj, Kamila Santana, Jure Urbančič in Erik Oblak.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina, Moja Slovenija.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 180, pri pošiljanju po pošti \$ 245, Bariloche \$ 215; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad
 Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater, Konzultorij v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejija - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de KoEar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejija. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 24. februarja 2010

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,36 US dolar
1 EVRO	1,42 KAD dolar
1 EVRO	5,31 ARG peso

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zveze slovenski mater in žena sta darovala 350.- pesov Peter Berlot v spomin mami, Martini Maček por. Berlot; in N. N. Carapachay 100.- pesov. **Bog plačaj!**

DARUJTE V TISKOVI SKLAD!

Za Bogom najraši Marijo častimo, zato Svetogorski Kraljici se izročimo o Ljubljena Mati, prosimo te srčno varno jo vodi k Bogu v nebo!

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je v torek 9. februarja, v 74. letu starosti, zapustila naša draga žena in mama

Jožica Kunc roj. Stanič

Zahvaljujemo se vsem, ki ste zanjo molili in nas spremljali v tem težkem trenutku. Še posebna zahvala župniku g. Jožetu Bokaliču in duhovnikom Vincencijeve družbe za molitve ob krsti in pogrebno sv. mašo. Priporočamo jo v molitev in spomin!

Žalujoci
 mož **Stanko**,
 sinova **Henrik** in **Danijel** z ženo **Silvano**
 ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires - Argentina; Kanal, Ljubljana, Nova Gorica, Ročinj, Rovte - Slovenija

OBVESTILA

ČETRTEK, 24. februarja:
 Prva učiteljska seja, ob 19.30 v Slovenski hiši.
Od 26. do 28. februarja:
 Duhovne vaje za mladino
SOBOTA, 27. februarja:
 Srečanje mladcev in mladenk na Naši domačiji. Odhod ob 9. uri iz Našega doma San Justa.
SOBOTA, 6. marca:

Sprejemni izpiti Srednješolskega tečaja R.M.B., ob 15. uri v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 11. marca:
 Z.S.M.Ž. bo imela začetek poslovnega leta. Ob 15. uri, prvi sestanek s predavanjem g. dr. Jureta Rodeta „Biti katoličan danes“.
SOBOTA, 13. marca:
 Popravni in dopolnilni izpiti, vpisovanje in začetna sv. maša na S.T.R.M.B. v Slovenski hiši.
NEDELJA, 14. marca:

Otvoritev slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši. Igra „Pika nogavička“ v izvedbi Prešernove šole. Začetek s sv. mašo ob 16. uri.
SOBOTA, 20. marca:
 Muzikal „Hvalnica družine Trapp“ ob 20. uri v Slomškovem domu.
NEDELJA, 21. marca:
 Občni zbor Našega doma v San Justu.
 Tradicionalna tombola ob 15.30 uri na Pristavi.
 Muzikal „Hvalnica družine Trapp“ ob 19. uri v Slomškovem domu.

OSEBNE NOVICE

Rojstvo
 V Californiji, Santa Ana se je, 26. januarja 2010 rodila **Katja Marija Tomazin**, hčerka Marka in Adriane Negritto. **Srečni družini naše čestitke!**

Novi diplomanti
 Decembra 2009 je na Državni Univerzi v Tucumanu končal študije **Pavel Oktavij Žakelj** in postal Inženiero Industrial.
 15. februarja je na Državni tehnološki univerzi (Universidad Tecnológica Nacional) dokončal študije

Ivan Dimnik in prejel naslov inženirski inženir. Na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani je diplomirala in postala profesorica angleškega jezika ter diplomirana sociologinja kulture **Cecilija M. Fink**. **Čestitamo in jim želimo mnogo uspehov!**

Smrt
 Umrla sta: v Ramos Mejiji, **Majda Skubic roj. Maček** (86); v Slovenski vasi, **Jožica Kunc roj. Stanič** (74). **Naj počivata v miru!**

Poletni urnik v Slovenski hiši

V počitniških mesecih, do novega sporočila, bodo pisarne v Slovenski hiši (Svobodna Slovenija, Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna) uradovale **od ponedeljka do petka, od 12. do 18. ure.**
 Hvala za razumevanje.

Telefoni v Slovenski hiši

Zadnja nevihta v Buenos Airesu je uničila tudi telefonske zveze v Slovenski hiši. Opravili smo že postopke za popravilo. Medtem prosimo rojake za razumevanje.

V Narodni galeriji razstava z Robbovim vodnjakom

Kulturni praznik so v Narodni galeriji obeležili z odprtjem kiparske razstave Francesca Robbe z naslovom Robbov vodnjak - zgodba mestnega simbola. Razstava je zasnovana v petih delih. Prvi trije deli razstave predstavljajo zgodbo vodnjaka in njegov pomen za mesto, druga dva pa zaobjemata predstavitev restavratske dejavnosti in analizo gradiva iz arhiva RTV Slovenija. Na razstavi bodo predstavljeni tudi postopki kopiranja in demontaže Robbovega vodnjaka. Pobuda za razstavo Robbovih del je prišla s priložnostjo umestitve vodnjaka v avlo Narodne galerije. Ideje o njegovi rešitvi so se začele pojavljati v sedemdesetih letih, kopiranje vodnjaka pa je potekalo približno 30 let.

OPRAVIČILO:

V spominski brošuri ob 60-letnici Slomškove šole smo nehoti objavili nekaj napačnih podatkov:
 - pri seznamu učiteljev: ga. Vladi Brula Selan poučevala 29 let;
 - pri seznamu učencev: izpadlo je ime Janeza Perhariča.
 Iskreno se oprostamo prizadetim!

Slomškova šola.

TRADICIONALNA TOMBOLA NA PRISTAVI
 V NEDELJO, 21. MARCA, OB 15:30 URI

Tablice v predprodaji po znižani ceni. Pričakujemo Vas!

NOVE PREDSTAVE
 Sobota 20. marca ob 20. uri
 Nedelja 21. marca ob 19. uri

Hvalnica Družine Trapp
 MUZIKAL V 2 DEJANJIH

Zamisel in režija Marcelo Brula
 Posodi po režiji Andreja Vrabčarja Šušteršič.
 V izvedbi sodanjih in brških učencev šole

VSTOPNICE:
 V Slomškovem domu ob tedenjeh po maši in na www.slomskovdom.org ali <http://rezervacije.slomskovdom.org/>

„Jaz sem Vstajenje in Življenje. Kdor vame veruje, bo živel, tudi če umrje.“
 Jn. 10,25

V sredo 17. februarja, nas je v 86. letu starosti nepričakovano zapustila naša draga mama, babica, tašča, sestra in teta

Majda Marija Skubic roj. Maček

Zahvaljujemo se vsem ki ste jo spremljali na njegovi zadnji zemeljski poti in zanjo molili. Posebno zahvalo č. g. R. Trotz-u, dr. J. Rodetu in F. Cukjatiju za mašo in molitve ob krsti. Še posebno č. g. F. Cukjatiju za poslovilne molitve in vodstvo pogreba.

Žalujoci:
 sinovi: **Marko**, **Miha** in **Nejko**;
 snahi: **Andreja** in **Sandra**;
 vnuki: **Cecilija**, **Nikolaj**, **Lucijana**, **Pavla**, **Zofija**, **Avgustina** in **Tomaž**;
 sestri: **Polonca** in **Pavla** z možem **Marijanom**
 ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Ljubljana, Logatec, Friburg